

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Věry Jachurové a soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise ve věci

žalobce: **ČSS, z.s. – sportovně střelecký klub Olymp Ostrava**
IČO: 06451608
se sídlem Oty Synka 1814/6, Poruba, Ostrava
zastoupený advokátkou JUDr. Lenkou Příkazskou
se sídlem Vodičkova 710/31, Praha 1

proti

žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**
se sídlem Antonína Čermáka 2a, Praha 6

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 26. 6. 2025,
č. j. O-577317/D24094275/2024/ÚPV

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „předseda ÚPV“) označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), jakož i zrušení prvostupňového rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“) ze dne 2. 9. 2024 č. j. O-577317/D22057514/ 2022/ÚPV, jímž byla na základě námitek podaných společnostmi Olymp Bezner KG, se sídlem Höpfingheimer Str. 19, Bietigheim-Bissingen, Spolková republika Německo, zamítnuta žalobcova přihláška slovní ochranné známky ve znění „SSK OLYMP OSTRAVA“, zn. sp. O-577317, a to v rozsahu výrobků *oděvy, obuv, pokrývky hlavy*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

přihlašovaných ve třídě 25 mezinárodního třídění výrobků a služeb (dále jen „mezinárodní třídění“).

2. Předseda ÚPV napadeným rozhodnutím zamítl rozklad žalobce a potvrdil prvostupňové rozhodnutí. V odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že žalobce podal dne 1. 2. 2022 přihlášku slovní ochranné známky (dále také „napadené označení“) ve znění „SSK OLYMP OSTRAVA“, zn. sp. O-577317, pro tento seznam výrobků a služeb zařazených do tříd podle mezinárodního třídění: (13) střelné zbraně, munice a střely, výbušniny, ohňostroje; (25) oděvy, obuv, pokrývky hlavy; (41) vzdělávání, školení, zábava, sportovní a kulturní činnosti. Přihláška byla zveřejněna dne 23. 3. 2022 s právem přednosti ze dne 1. 2. 2022. Proti zápisu napadeného označení do rejstříku ochranných známek (dále jen „rejstřík“) podala dne 23. 6. 2022 námitky společnost Olymp Bezner KG (dále jen „namítající“), a to podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOZ“). Námitky byly odůvodněny tím, že v rozsahu všech výrobků přihlášených ve třídě 25 mezinárodního třídění existuje na straně veřejnosti pravděpodobnost záměny napadeného označení s pěti staršími ochrannými známkami namítajícího č. 322624, č. 324370, č. 1412907, č. 1396392 a č. 1304937. Poté, co byl žalobce jakožto přihlašovatel vyrozuměn o podání námitek, podal dne 27. 7. 2022 žádost o předložení důkazu o řádném užívání namítaných ochranných známek č. 322624, č. 324370 a č. 1304937 pro všechny zapsané výrobky, o které se námitky opírají. Namítající dne 23. 12. 2022 předložil Úřadu doklady mající prokazovat řádné užívání namítaných ochranných známek.
3. Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 2. 9. 2024 Úřad námitkám vyhověl a přihlášku napadeného označení zamítl v rozsahu výrobků (oděvy, obuv, pokrývky hlavy) přihlašovaných ve třídě 25 mezinárodního třídění. Ve vztahu k ostatním výrobkům a službám ve třídách 13 a 41 mezinárodního třídění, které nebyly námitkami napadeny, rozhodl o pokračování řízení o zápisu. S ohledem na zásadu rychlosti a hospodárnosti Úřad projednal námitky pouze ve vztahu k namítané slovní ochranné známce č. 322624 ve znění „Olymp“ (dále též „první namítaná ochranná známka“), která byla zapsána dne 11. 1. 2012 s datem práva přednosti ode dne 30. 4. 1999 pro následující výrobky zařazené do třídy 25 podle mezinárodního třídění:

(25) košile, halenky, límce, pyžama, noční košile, kravaty, pletené zboží, zejména svetry, pletené vesty, polokošile, trička, ponožky, opasky;

dále k namítané obrazové ochranné známce č. 324370 v provedení

OLYMP

(dále též „druhá namítaná ochranná známka“), která byla zapsána dne 25. 4. 2012 s datem práva přednosti ode dne 27. 10. 2005 pro následující výrobky zařazené do třídy 25 podle mezinárodního třídění výrobků a služeb:

(25) košile, halenky, límce, pyžama, noční košile, kravaty, pletené zboží, zejména svetry, pletené vesty, polokošile, trička, ponožky, opasky;

a k namítané mezinárodní obrazové ochranné známce č. 1304937 v provedení

(dále též „třetí namítaná ochranná známka“), jež byla do rejstříku vedeného Mezinárodním úřadem Světové organizace duševního vlastnictví (dále jen „WIPO“) zapsána dne 2. 3. 2016 s účinky ochrany pro území České republiky ode dne 20. 4. 2018 pro výrobky zařazené do tříd 3, 14, 18 a 25 mezinárodního třídění výrobků a služeb, z toho pro následující výrobky:

(25) Clothing, in particular shirts, blouses, skirts, dresses, ladies' suits, trousers, jackets, sweatshirt T-shirts, polo shirts, pullovers, suits, coats, anoraks, sočský, stockings, knitwear; headgear for wear; underwear; nightwear; swimwear; bathrobes; belts (clothing); scarves; head scarves; neckerchiefs, shawls; dress handkerchiefs; neckties; gloves (clothing); shoes; boots; all the aforesaid goods for women, men or children – oděvy, zejména košile, halenky, sukně, šaty, dámské obleky, kalhoty, saka, mikiny, trička, polokošile, pulovry, obleky, kabáty, anoraky, ponožky, punčochy, pletené výrobky; pokrývky hlavy; spodní prádlo; noční prádlo; plavky; župany; opasky (oděvy); šály; šátky; šátky na hlavu; kravaty; rukavice (oděvy); obuv; boty; veškeré výše uvedené zboží pro ženy, muže nebo děti.

4. Úřad v prvostupňovém rozhodnutí konstatoval, že s ohledem na datum zápisu namítaných ochranných známek do rejstříku byla žalobcova žádost o prokázání jejich užívání opodstatněná jen ve vztahu k první a druhé namítané ochranné známce. Třetí namítaná ochranná známka byla zapsána do rejstříku s účinky ochrany pro území České republiky až dne 25. 10. 2018 (poznámka soudu: správně mělo být uvedeno datum 20. 4. 2018), a žádost podanou podle § 26a odst. 1 ZOZ vůči ní tudíž Úřad neshledal přípustnou. Po zhodnocení dokladů předložených namítajícím Úřad konstatoval, že namítající prokázal řádné užívání první a druhé namítané ochranné známky ve vztahu k výrobkům *košile, pletené zboží, zejména svetry, polokošile, trička* zařazeným do třídy 25 mezinárodního třídění. Pokud se týká podobnosti označení, Úřad shledal, že napadené označení ve znění „SSK OLYMP OSTRAVA“ je z celkového hlediska podobné namítaným ochranným známkám, neboť porovnáváná označení sdílejí shodný prvek „OLYMP“, skrze který se průměrný spotřebitel bude orientovat na trhu. Ostatní přítomné prvky ani grafické zpracování namítaných ochranných známek (druhé a třetí) nemohou potlačit podobný celkový dojem, jakým porovnáváná označení působí na spotřebitele. Jelikož napadené výrobky ze třídy 25 mezinárodního třídění jsou shodné, resp. podobné s částí výrobků zapsaných pro namítané ochranné známky, dospěl Úřad k tomu, že na straně veřejnosti existuje pravděpodobnost záměny napadeného označení s namítanými ochrannými známkami.
5. Předseda Úřadu následně v napadeném rozhodnutí zrekapituloval rozklad podaný žalobcem proti prvostupňovému rozhodnutí a vyjádření namítajícího k rozkladu a shrnul relevantní právní úpravu. Poté se v rámci vypořádání rozkladových námitek ztotožnil se závěry, k nimž dospěl Úřad v prvostupňovém rozhodnutí. Co se týče užívání první a druhé namítané ochranné známky, za rozhodné pětileté období předseda Úřadu označil dobu počínající dnem 31. 1. 2017 a končící dnem 31. 1. 2022. Zároveň připustil, že některé namítajícím předložené doklady z rozhodného období nepocházejí (doklady č. 3, 9, 14 a 15 – fotografie výrobků, printscreeny webových stránek namítajícího a e-shopů) a s ohledem na to, že zachycují aktuální nabídku zboží v době jejich zachycení (dne 1. 11. 2022, resp. 23. 12. 2023), nebylo možné z nich dovodit, zda taková nabídka byla již aktuální dříve v

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

rozhodné době. Proto k nim nebylo možné přihlédnout, což ale neučinil ani Úřad. Stěžejní dokumenty, z nichž Úřad při hodnocení vycházel (doklady č. 2, 4 a 5 - faktury, katalogy, čestné prohlášení), nicméně pocházejí z požadovaného časového rozmezí či se k němu vztahují, a jsou tak v tomto ohledu relevantní pro hodnocení užívání namítaných ochranných známek. Předseda Úřadu potvrdil jako správný závěr Úřadu, že namítající v rozhodném období dodával na český trh oděvy, konkrétně košile, pulovry, polokošile a trička, označené první i druhou namítanou ochrannou známkou, přičemž tyto dodávky byly takového rozsahu, že bylo možné konstatovat, že obě zmíněné ochranné známky užíval v České republice v rozhodném období řádně ve spojení s výrobky *košile, pletené zboží, zejména svetry, polokošile, trička* ze třídy 25 mezinárodního třídění. Na první a druhou namítanou ochrannou známkou proto bylo v řízení nahlíženo, jako by byly zapsány pouze pro tyto výrobky.

6. K odkazu žalobce na rozsudek SDEU ze dne 5. 6. 2024 ve věci T-58/23 Supermac's v. EUIPO (BIG MAC) předseda Úřadu uvedl, že není zřejmé, čím může být případ řešený tímto rozsudkem relevantní pro probíhající řízení. Skutkově se jedná o odlišná řízení; zkoumaná označení ani dotčené výrobky nejsou podobné. Předseda Úřadu proto neshledal zmíněný rozsudek příležitým pro projednávanou kauzu.
7. Co se týče věcného posouzení námitek podaných dle § 7 odst. 1 písm. b) ZOZ, předseda Úřadu nejprve odkázal na vymezení průměrného spotřebitele provedené Úřadem, který na str. 18 prvostupňového rozhodnutí uvedl, že relevantní výrobky jsou určeny široké spotřebitelské veřejnosti s průměrnou obezřetností i veřejnosti odborné (podnikatelé v oblasti módního průmyslu), u níž lze očekávat vyšší stupeň pozornosti. Úroveň pozornosti, obezřetnosti a opatrnosti zákazníka je tak v daném případě třeba označit s ohledem na charakter porovnávaných výrobků za střední či obvyklou, přičemž nelze vyloučit, že v konkrétních případech (například při vyšší ceně produktu, omezené dostupnosti na trhu) bude pozornost relevantního spotřebitele vyššího stupně. U zmiňované odborné veřejnosti jde především o komerční subjekty, které dané výrobky poptávají v rámci své podnikatelské činnosti. Předseda Úřadu neshledal opodstatněnou rozkladovou argumentaci žalobce, že spotřebitelská veřejnost, jíž jsou přihlašované i namítané výrobky a služby určeny, je naprosto odlišná, protože namítající působí na trhu s pánskými košilemi a jeho sortiment se řadí mezi tzv. formální módu, kdežto přihlašovatel bude napadené označení užívat v souvislosti se svou sportovní činností, nekomerčním způsobem, v omezeném množství a převážně na výrobcích určených pro své členy či příznivce. Podle předsedy Úřadu je při posuzování námitek podle § 7 odst. 1 písm. b) ZOZ včetně stanovení okruhu průměrného spotřebitele porovnávaných výrobků a/nebo služeb nutno vycházet ze znění výrobků a služeb, jak jsou uvedeny v seznamech výrobků a služeb u napadeného označení a namítaných ochranných známek, přičemž pro první a druhou namítanou ochrannou známkou bude brán v úvahu pouze seznam výrobků, pro něž bylo prokázáno jejich užívání. Užívání napadeného označení či namítaných ochranných známek na výrobcích a službách, které jsou přihlašovatelem či namítajícím prodávány/poskytovány reálně na trhu, není pro posouzení pravděpodobnosti záměny relevantní. Proto nelze přistoupit na argumenty žalobce opírající se o odlišné faktické zaměření podnikatelské činnosti účastníků řízení a z toho vyplývající rozdílné skupiny relevantní spotřebitelské veřejnosti. Pro dané řízení tedy není rozhodné, za jakým účelem si žalobce podal napadenou přihlášku ochranné známky a jaké výrobky jí hodlá označovat; stěžejní naopak je, jak je definoval v přihlášce. Pokud je vymezil do té míry obecně, že zahrnují celou skupinu oděvů jako takových, musí respektovat, že *oděvy, obuv a pokrývky hlavy* jsou určeny širší skupině spotřebitelů, než možná zamýšlel, nebo než je

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

aktuálně na trhu poskytuje. Stejně tak u namítaných výrobků (s ohledem na jejich definici v seznamech výrobků a služeb namítaných ochranných známek) nemůže být zohledněno, že se aktuálně jedná o zboží vyšší cenové kategorie určené k nošení při spíše formálních příležitostech. Relevantní spotřebitelská veřejnost je tak definována vůči napadeným výrobkům *oděvy, obuv, pokrývky hlavy* přihlašovaným ve třídě 25 mezinárodního třídění. U první a druhé namítané ochranné známky je spotřebitelská veřejnost specifikována pro výrobky *košile, pletené zboží, zejména svetry, polokošile, trička* ze třídy 25 mezinárodního třídění a u třetí namítané ochranné známky je průměrný spotřebitel vymezen pro výrobky *oděvy, zejména košile, halenky, sukně, šaty, dámské obleky, kalhoty, saka, mikiny, trička, polokošile, pulovry, obleky, kabáty, anoraky, ponožky, punčochy, pletené výrobky; pokrývky hlavy; spodní prádlo; noční prádlo; plavky; župany; opasky (oděvy); šály; šátky; šátky na hlavu; kravaty; rukavice (oděvy); obuv; boty; veškeré výše uvedené zboží pro ženy, muže nebo děti* ze třídy 25 mezinárodního třídění. Z těchto seznamů výrobků je zřejmé, že všechny uvedené výrobky jsou určeny jednak široké spotřebitelské veřejnosti z řad koncových zákazníků, kteří výběru takového zboží budou věnovat průměrnou pozornost. Dále mohou být relevantními spotřebiteli i podnikatelé z oblasti módního průmyslu jako odborná veřejnost, u níž lze očekávat s ohledem na profesní zaměření vyšší stupeň pozornosti. Předseda Úřadu tak dospěl ke shodnému závěru jako orgán prvního stupně řízení, když konstatoval, že porovnávané výrobky, tak jak jsou zapsány v rejstříku, jsou určeny shodné skupině spotřebitelské veřejnosti. Přisvědčil rovněž závěru orgánu prvního stupně řízení, že namítané výrobky podle první a druhé namítané ochranné známky, tj. *košile, pletené zboží, zejména svetry, polokošile, trička* spadají pod nadřazený pojem *oděvy* a z tohoto důvodu se jedná o výrobky shodné. Zbývající napadené výrobky (*obuv, pokrývky hlavy*) jsou s výše jmenovanými namítanými výrobky podobné, neboť slouží k obdobnému účelu (zakrývání částí těla proti povětrnostním vlivům), prodávají se často společně na shodných místech a mají podobnou povahu. Co se týká srovnání napadených výrobků s výrobky chráněnými třetí namítanou ochrannou známkou, porovnané seznamy výrobky obsahují totožné výrazy – *oděvy, obuv, pokrývky hlavy*, a proto nelze než konstatovat jejich shodnost. Srovnání dotčených výrobků uzavřel předseda Úřadu s tím, že skutečné užití výrobků není pro porovnání rozhodující, protože položky srovnávaných seznamů se porovnávají v podobě, v jaké jsou zapsány. Toto srovnání provedl orgán prvního stupně řízení zcela v souladu s uplatňovanými pravidly, a proto se předseda Úřadu ztotožnil s jeho závěrem o podobnosti, resp. shodnosti porovnávaných výrobků v této třídě mezinárodního třídění.

8. V rámci posouzení podobnosti porovnávaných označení a hodnocení pravděpodobnosti jejich záměny se předseda Úřadu nejprve věnoval sémantickému významu jednotlivých prvků v napadeném označení a jejich vzájemnému působení. Konstatoval, že prvek „SSK“ se v napadeném označení vyskytuje na prvním místě a je zkratkou slovního spojení „sportovně střelecký klub“. Povědomí o této zkratce ale není u spotřebitelské veřejnosti všeobecně rozšířeno a jejímu významu zřejmě porozumí jen spotřebitelé zájímající se o činnost žalobce, tj. o sportovní střelbu. Vzhledem k tomu, že žalobce argumentoval tím, že uvedený prvek má výraznou rozlišovací způsobilost, která se opírá o předmět jeho činnosti, upozornil předseda Úřadu na to, že oblast trhu, na které se mohou dotčené výrobky potkat, je dána výčtem přihlašovaných výrobků (*oděvy, obuv, pokrývky hlavy*) a nikoli faktickým působením žalobce (sportovní střelba). Výrobky ze třídy 25 mezinárodního třídění, jež byly napadeny námitkami, jsou definovány zcela obecně bez zaměření na sport, příp. konkrétněji sportovní střelbu. Předseda Úřadu proto nepřisvědčil žalobci v tom, že by předmět jeho činnosti mohl ovlivnit spotřebitele ve vnímání prvku „SSK“, neboť ti sestávají z řad zákazníků

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

nakupujících módu a podnikatelských subjektů pohybujících se v tomto oboru, bez bližší vazby na sport, konkrétně sportovní střelbu. Ztotožnil se tedy se závěrem orgánu prvního stupně řízení, že slovní prvek „SSK“ sice spotřebitel v napadeném označení zaznamená, ale nebude pro něj z významového hlediska prvkem stěžejním, neboť mu neporozumí. I v případě, kdy mu porozumí, neboť se blízce podobá běžně užívané zkratce „SK“ (sportovní klub), nelze mu přisoudit dostatečnou rozlišovací způsobilost právě z toho důvodu, že je v uvedeném významu užíván velmi hojně.

9. Co se týče slovního prvku „OLYMP“, žalobce nerozporoval zjištění učiněná orgánem prvního stupně řízení a připustil, že tento slovní prvek je u porovnávaných označení shodný a spotřebitel mu přisoudí totožný význam, jinými slovy si pod ním velmi pravděpodobně představí řeckou horu „Olymp“, případě olympijské hry či olympiádu. Tvzení žalobce, že slovní prvek „OLYMP“ je užíván mnoha subjekty, nemá tudíž dostatečnou rozlišovací způsobilost a jako takový by neměl být zapsán jako ochranná známka, oponoval předseda Úřadu tím, že rozlišovací způsobilost jakéhokoli prvku či označení je vždy zkoumána ve vztahu k nárokováným výrobkům a službám. V tomto případě se jedná o oblečení, včetně pokrývek hlavy a obuv, zařazené ve třídě 25 mezinárodního třídění, pro které je slovní prvek „OLYMP“ fantazijní a jako takový má rozlišovací způsobilost na běžné úrovni. Ze sémantického hlediska uvedený prvek disponuje dostatečnou mírou rozlišovací způsobilosti ve všech srovnávaných označeních, resp. ochranných známkách.
10. Poslední z prvků napadeného označení, jímž je slovní prvek „OSTRAVA“, orgán prvního stupně řízení označil za zcela nedistinktivní, neboť odkazuje výlučně na místo, odkud napadené výrobky pochází, a předseda Úřadu tomuto závěru přisvědčil s tím, že je plně v souladu s dosavadní rozhodovací praxí, podle níž místopisné prvky nemají dostatečnou rozlišovací způsobilost k tomu, aby skrze ně spotřebitel dokázal identifikovat konkrétní zboží.
11. V kontextu výše uvedeného se předseda Úřadu ztotožnil se závěrem orgánu prvního stupně řízení, že napadené označení je významově podobné se všemi namítanými ochrannými známkami. Všechna porovnávaná označení totiž obsahují shodný prvek „OLYMP“, na který spotřebitel zaměří svou pozornost. Ostatní prvky užitě jak v napadeném označení, tak ve třetí namítané ochranné známce plní ze sémantického hlediska pouze doplňkovou roli, a spotřebitel jim tak nepřikládá takový význam.
12. Při hodnocení podobnosti porovnávaných označení z vizuálního hlediska předseda Úřadu rovněž přisvědčil orgánu prvního stupně řízení, jenž v prvostupňovém rozhodnutí dovedl, že shodný prvek „OLYMP“ je ve všech porovnávaných označeních prvkem dominantním, na který spotřebitel při pohledu na jednotlivá označení zaměří svou pozornost. V této souvislosti předseda Úřadu připomněl, že vizuální vjem je do značné míry ovlivněn sémantickým obsahem dotčených označení. Pakliže spotřebitel dokáže některému z užitých slovních prvků přisoudit konkrétní význam, zapamatuje si jej snáz než ostatní, a i při pohledu na takové označení jej zafixuje jako první (viz rozsudek Tribunálu ve věci T-356/02 *VITAKRAFT*). Průměrný spotřebitel tak i přes přítomnost dalších prvků v napadeném označení zaměří při pohledu na dotčená označení svou pozornost na shodný prvek „OLYMP“, skrze který identifikuje obchodní původ nabízených výrobků. Uvedené v nižší míře platí i pro srovnání napadeného označení s třetí namítanou ochrannou známkou. Ačkoli je v ní přítomen obrazový prvek, slovní prvek „OLYMP“ si v ní zachovává viditelné postavení, které spotřebitel nepřehlédne. Napadené označení je s ohledem na výše uvedené

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

z vizuálního hlediska podobné v běžné míře s první a druhou namítanou ochrannou známkou a s třetí namítanou ochrannou známkou v míře menší.

13. Pokud jde o fonetickou podobnost, předseda Úřadu nepřisvědčil rozkladovým výtkám žalobce a ztotožnil se se závěrem orgánu prvního stupně řízení, že napadené označení je díky shodnému prvku „OLYMP“ a zároveň přítomnosti dalších slovních elementů především v napadeném označení z fonetického hlediska podobné v nižší míře všem třem namítaným ochranným známkám.
14. Předseda Úřadu tedy shledal napadené označení z vizuálního hlediska podobným s první a druhou namítanou ochrannou známkou, se třetí namítanou ochrannou známkou pouze v menší míře. Z fonetického hlediska se jedná o označení podobná, ale jen v nižší míře. Z hlediska sémantického porovnávání označení vyvolávají shodné, resp. obdobné evokace. V projednávané věci do popředí vystupuje shodný význam společného prvku „OLYMP“, jak bylo podrobně analyzováno v rámci hodnocení významového hlediska podobnosti. Významnou roli rovněž hraje hledisko vizuální, neboť dotčené výrobky si spotřebitelská veřejnost vybírá především očima. Předseda Úřadu tak dospěl k závěru, že shodný prvek „OLYMP“ má vliv na vnímání dotčených označení ze všech posuzovaných hledisek (ostatní přítomné prvky jej nezastíní), a proto konstatoval, že napadené označení je podobné namítaným ochranným známkám i z hlediska celkového dojmu.
15. Podle předsedy Úřadu byly naplněny oba základní předpoklady pro konstatování pravděpodobnosti záměny porovnávaných označení, tj. podobnost označení a současně shodnost, resp. podobnost porovnávaných výrobků. Rovněž byl shledán shodný spotřebitelský okruh a shodná část trhu, kterou podobné přihlašované/zapsané výrobky zaujímají. Jsou tedy dány podmínky pro závěr, že mezi předmětnými označeními existuje pravděpodobnost asociace napadeného označení s namítanými ochrannými známkami, která může vést k existenci pravděpodobnosti záměny na straně spotřebitelské veřejnosti. V úvahu je nutno vzít i skutečnost, že spotřebitel nemusí mít vždy při výběru daných produktů označení, resp. ochranné známky vedle sebe, ale pracuje s nedokonalým obrazem ve své paměti.
16. Na základě shora uvedeného předseda Úřadu potvrdil závěr prvostupňového rozhodnutí, že mezi napadeným označením ve znění „SSK OLYMP OSTRAVA“ a namítanými ochrannými známkami existuje pravděpodobnost záměny ve smyslu § 7 odst. 1 písm. b) ZOZ. Napadenou přihlášku ochranné známky bylo z tohoto důvodu nutné zamítnout pro všechny přihlašované výrobky zařazené do třídy 25 mezinárodního třídění.
17. V žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobce označil napadené i prvostupňové rozhodnutí za nezákonné, nesprávné a vnitřně rozporné. Řízení, které jejich vydání předcházelo, bylo dle názoru žalobce vedeno v rozporu s právními předpisy a bylo zatíženo podstatnými vadami spočívajícími mimo jiné v nesprávné aplikaci správního uvážení. Rozhodnutí správních orgánů obou stupňů vychází z nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci a žalobce je přesvědčen, že jimi byly porušeny základní zásady činnosti správních orgánů, a sice zásada legality, zákazu zneužití pravomoci a správního uvážení, ochrany práv nabytých v dobré víře, resp. ochrany oprávněných zájmů dotčených osob, legitimního očekávání a materiální pravdy.
18. Žalobce namítl, že napadené rozhodnutí předsedy převzalo a potvrdilo závěry prvostupňového rozhodnutí o podobnosti porovnávaných označení a pravděpodobnosti záměny, aniž by respektovalo zásadu posuzování celkového dojmu slovních označení a

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

přihlédlo k rozlišovací způsobilosti jednotlivých prvků přihlašované ochranné známky „SSK OLYMP OSTRAVA“. Přisouzení dominantního postavení prvku „OLYMP“ nadhodnocuje jeho roli a přehlíží spoludominantní význam prvků „SSK“ a „OSTRAVA“, které zásadně modelují to, jak je celé označení průměrným spotřebitelem vnímáno. Přestože sám žalovaný v prvostupňovém řízení připustil, že posouzení pravděpodobnosti záměny musí vycházet z toho, jak průměrný spotřebitel vnímá označení jako celek, výsledkem je formalistická dominance prvku „OLYMP“ a bagatelizace ostatních prvků napadeného označení.

19. Žalobce trvá na tom, že slovní prvek „OLYMP“ je v kontextu oděvů prvkem se sníženou inherentní rozlišovací způsobilostí. Jde o výraz běžného jazyka, který není fantazijní; jeho schopnost individualizovat původ závisí spíše na kombinaci s dalšími prvky a kontextu užití. Jakákoliv podobnost mezi porovnávanými označeními tak plyne toliko ze sdílení tohoto obecného prvku, přičemž jeho vliv na celkový dojem je omezený, zejména stojí-li po boku výrazných prvků „SSK“ a „OSTRAVA“.
20. Namítaná dominance prvku „OLYMP“ je v napadeném rozhodnutí dovozována na základě úvahy, že shodný prvek má pro spotřebitele určující význam. Takový přístup je však dle mínění žalobce metodicky chybný: prvek „OLYMP“ v napadeném označení není osamocen, nýbrž je uvozen zkratkou „SSK“ a uzavřen výrazem „OSTRAVA“. V běžné fonetické reprodukci zaznívají všechny tyto tři prvky; první z nich (SSK) určuje rytmus a vyznění, třetí (OSTRAVA) tvoří silné zakončení a výrazně podporuje zapamatovatelnost celku. Tuto úvahu žalovaný zmiňuje i v části o fonetice, avšak v konečném souhrnu ji nepromítá do celkového závěru.
21. Zkratka „SSK“ v prostředí označování sportovních subjektů navazuje na ustálené vzorce (SK, TJ apod.) a pro relevantní veřejnost je snadno pochopitelná jako „sportovně střelecký klub“. Jakkoli nemusí být všeobecně známá v celé populaci, průměrný spotřebitel v segmentu sportovních aktivit její význam bez obtíží dovodí, a to obzvlášť ve spojení s dalším slovním prvkem „OSTRAVA“, který vymezuje geografické působení žalobce. Oba prvky tak plní rozlišovací a spoludominantní funkci. Z hlediska fonetického je proto podobnost porovnávaných označení na nízké úrovni. Napadené označení se zcela standardně vyslovuje a užívá v celém svém spojení, tj. „SSK OLYMP OSTRAVA“, a tak i úvodní „SSK“ a závěrečné „OSTRAVA“ významně odlišují celkový dojem. Postup užitý žalovaným, který spočíval v odmyslení si těchto dalších významných prvků napadeného označení, je tudíž nesprávný a neodpovídá legitimnímu očekávání a zásadám posuzování celkového dojmu.
22. Z hlediska sémantického nese prvek „SSK“ informaci o druhu subjektu (sportovní klub) a prvek „OSTRAVA“ informaci o jeho lokalizaci. Význam „OLYMP“ je v obou označeních naopak polysemní (hora, olympismus), a tudíž sám o sobě neidentifikuje konkrétní obchodní původ. Celkový sémantický obraz napadeného označení – „střelecký sportovní klub z Ostravy“ – je zásadně odlišný od významu namítaných ochranných známek („značka pánské módy“).
23. Vizualní (grafická) rovina je u slovních známek redukována na slovní skladbu a pořadí prvků. Napadené označení se od namítaných ochranných známek zásadně liší strukturou tří prvků a zvlášť dlouhým zakončujícím prvkem „OSTRAVA“. U namítané slovně-grafické známky s doplňkem „No. 6 six“ je odlišnost ještě výraznější. Žalovaný sám konstatuje nižší zvukovou podobnost při reprodukci celku, avšak tomuto zjištění nepřiznává odpovídající váhu v závěru.

24. Žalobce má za to, že závěry, ke kterým předseda Úřadu v napadeném rozhodnutí dospěl, jsou v rozporu s judikaturou SDEU, na kterou je v rozhodnutí odkazováno. Pokud je na str. 33 a 34 napadeného rozhodnutí uvedeno, že podle stávající judikatury se vychází z očekávaného vnímání a uvažování průměrného spotřebitele, který vnímá označení primárně jako celky, aniž by je rozděloval na detaily a podrobně je analyzoval, postup, přezkum a porovnání kolizních označení provedené žalovaným jsou s těmito závěry neslučitelné a ve zřejmém rozporu. Ostatně i novější rozhodovací praxe (Decision of the Fourth Board of Appeal, R 2001/2024-4 ze dne 23. 05. 2025) akcentuje, že běžný spotřebitel se nefixuje na sdílený běžný výraz, ale odlišuje označení zejména podle celkového dojmu a rozdílů v použití a trhu.
25. V otázce rozsahu ochrany dle prokázaného užívání žalobce odkázal na recentní judikaturu týkající se neprokázaného užívání pro část zapsaných výrobků [věc T-58/23 – Supermac's v. EUIPO (BIG MAC)], která potvrzuje, že zápis pro širší kategorii nezakládá automaticky právo bránit všechny položky v kategorii, pokud není užívání doloženo. Přestože žalobce tuto argumentaci výslovně rozvedl v rozkladu, předseda Úřadu se s ní v napadeném rozhodnutí žádným způsobem nevypořádal a nezohlednil ji.
26. Žalobce je přesvědčen, že namítající nedostál své povinnosti unést důkazní břemeno pro celou třídu 25. Prvostupňové rozhodnutí výslovně zúžilo ochranu označení namítajícího pouze na *košile, pletené zboží, zejména svetry, polokošile a trička*, a přesto je výsledek generalizován na „*oděvy, obuv, pokrývky hlavy*“, tedy na zboží přihlašované žalobcem. Napadené rozhodnutí tento stav nesprávně aprobovalo. Nesprávná aplikace § 26a ZOZ se v napadeném rozhodnutí promítla do závěru o podobnosti a kolizi v celé třídě 25, ačkoli zjištěný skutkový stav a předložené důkazy svědčí výhradně pro úzký segment (košile, svetry, polokošile, trička).
27. I kdyby přes vše shora uvedené byla stanovena dílčí slovní podobnost porovnávaných označení s ohledem na sdílený prvek „OLYMP“, sémantická a fonetická odlišnost, odlišné distribuční kanály, cílové skupiny a účel užití výrobků vylučují, aby průměrný spotřebitel měl racionální důvod domnívat se, že výrobky a služby obou subjektů mají tentýž původ či jsou ekonomicky propojené. Pokud jde o relevantní veřejnost, již je napadené označení určeno, bude se podle žalobce jednat o informované spotřebitele, kteří se aktivně pohybují v oblasti sportovní střelby (členové střeleckých klubů, sportovci, trenéři, příznivci tohoto sportu apod.), tedy zejména o osoby, které mají přímou zkušenost s činností střeleckých klubů a zároveň dobře znají terminologii a obvyklé způsoby označování těchto subjektů, včetně významu zkratk jako „SSK“ a významu zeměpisných označení jako „OSTRAVA“ v ochranných známkách tohoto typu. Tito spotřebitelé nejsou běžnými spotřebiteli zboží široké spotřeby, ale cílenou, úzce vymezenou skupinou osob, která v důsledku své orientace v daném oboru přistupuje k vnímání označení pozorněji a na základě kontextu. To má zásadní význam při posuzování míry rozlišovací způsobilosti a rizika záměny, neboť informovaný spotřebitel v tomto segmentu nebude považovat označení střeleckého klubu za totožné či zaměnitelné s označením obchodní značky, která působí ve zcela odlišném segmentu trhu, konkrétně v oblasti prodeje elegantní pánské módy. Stejně tak nelze důvodně předpokládat, že by běžný spotřebitel vyhledávající elegantní pánské oblečení značky „OLYMP Bezner KG“ mohl být uveden v omyl existencí sportovního klubu označeného jako „SSK OLYMP OSTRAVA“. Zákazníci značky „OLYMP Bezner KG“ představují zcela jinou cílovou skupinu – obvykle jde o spotřebitele hledající formální nebo business módu prostřednictvím specializovaných oděvních prodejen, butiků, či internetových obchodů

zaměřených na textil. Za této situace nelze považovat relevantní veřejnost za jednotnou skupinu, jež by mohla mít důvod se domnívat, že výrobky obou subjektů pocházejí od téhož podniku nebo od podniků ekonomicky propojených. Pravděpodobnost záměny je proto v daném případě minimální, ne-li zcela vyloučena.

28. Žalobce též odkázal na veškerá svá dřívější vyjádření učiněná v průběhu správního řízení s tím, že je činí součástí žaloby.
29. Dle názoru žalobce nelze s ohledem na výše uvedené uzavřít, že by si relevantní veřejnost mohla myslet, že výrobky označené starší namítanou ochrannou známkou a výrobky označené napadeným označením pocházejí od téhož podniku, případně od podniků ekonomicky propojených. Porovnávaná označení nejsou totožná, natož pak shodná či zaměnitelná.
30. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že rozhodnutí vydaná v obou stupních řízení vychází z řádně zjištěného skutkového stavu, jsou správně, logicky a podrobně odůvodněna a byla vydána v souladu s příslušnými ustanoveními ZOZ a správního řádu. Zároveň jsou podepřena judikaturou a nevybočují z dosavadní rozhodovací praxe žalovaného.
31. Žalobní námitky, že obě tato rozhodnutí vychází z nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci a jsou zatížena zásadními vadami spočívajícími i v nesprávné aplikaci správního uvážení, žalovaný odmítl jako ničím nepodložená tvrzení. Skutkový stav věci byl podle něj zjištěn velmi pečlivě, jak je zřejmé z obou velmi obsáhlých rozhodnutí, jejichž odůvodnění obsahuje zhodnocení předložených dokladů a závěr z nich učiněný. Žalovaný podrobně posoudil a porovnal kolizní označení ze všech hledisek, a to vizuálního, sémantického, fonetického, a z hlediska celkového dojmu. K údajné nesprávné aplikaci správního uvážení žalovaný podotkl, že posuzování zaměnitelnosti ochranných známek je otázkou právní a správní uvážení se zde neuplatní.
32. Protože žalobce nikterak neupřesnil, v čem spočívají údajná porušení základních zásad činnosti správních orgánů, žalovaný se k tomuto tvrzení nemohl vyjádřit.
33. Žalovaný nesouhlasí s tvrzením žalobce o nesprávném právním posouzení a vadném zhodnocení důkazů. Při hodnocení pravděpodobnosti záměny orgán prvního stupně řízení i žalovaný zohlednili jak podobnost porovnávaných označení, tak podobnost výrobků i ostatní relevantní faktory ve smyslu rozsudku SDEU ve věci C-251/95 SABEL BV v. Puma AG, Rudolf Dassler Sport, bod 22. Žalovaný dospěl k jednoznačnému závěru, že byly naplněny základní předpoklady pravděpodobnosti záměny porovnávaných označení, tj. podobnost označení a současně shodnost, resp. podobnost porovnávaných výrobků ve třídě 25 mezinárodního třídění. Podobnost (shodnost) porovnávaných výrobků ve třídě 25 přitom žalobce nerozporuje.
34. Slovní prvek „SSK“ napadeného označení žalovaný nepovažuje za „spoludominantní“. Tento prvek sice spotřebitel v napadeném označení zaznamená, ale nebude pro něj z významového hlediska prvkem stěžejním, protože mu neporozumí, neboť povědomí o této zkratce není u spotřebitelské veřejnosti všeobecně rozšířeno a jejímu významu zřejmě porozumí jen spotřebitelé zájímající se o sportovní střelbu. Oblast trhu, na které se mohou dotčené výrobky potkat, je dána výčtem přihlašovaných výrobků, nikoli faktickým působením přihlašovatele. Slovní prvek „OSTRAVA“ je zcela nedistinktivní, neboť odkazuje výlučně na místo, odkud napadené výrobky pochází. Kompozice porovnávaných

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

označení je tedy založena na ústředním/nosném slovním prvku „OLYMP“. Jde o dominantní prvek napadeného označení, který je zněním a významem shodný s namítanými ochrannými známkami. Napadené označení neobsahuje z pohledu spotřebitele jiný dostatečně distinktivní, výrazný a originální prvek. Proto žalovaný dospěl k závěru o podobnosti porovnávaných označení a následně k závěru o pravděpodobnosti jejich záměny.

35. Žalobní námitce, že relevantní veřejností jsou informováni spotřebitelé, kteří se aktivně pohybují v oblasti sportovní střelby a dobře znají terminologii včetně významu zkratk jako „SSK“ a významu zeměpisných označení jako „OSTRAVA“ v ochranných známkách tohoto typu, oponoval žalovaný tím, že při posuzování námitek podle § 7 odst. 1 písm. b) ZOZ je třeba vždy vycházet ze znění výrobků a služeb, jak jsou uvedeny v seznamech výrobků a služeb u napadeného označení a namítané ochranné známky. Užívání napadeného označení či namítaných ochranných známek na výrobcích a službách, které jsou přihlašovatelem či namítajícím prodávány/poskytovány reálně na trhu, není pro posouzení pravděpodobnosti záměny relevantní. Žalovanému tedy nepřisluší posuzovat a zohledňovat reálné poskytování výrobků a služeb na trhu pod přihlašovaným/namítaným označením a ve svém rozhodování vychází pouze z rejstříkových údajů. Relevantní spotřebitelskou veřejností je v dané věci spotřebitel ve vztahu k napadeným výrobkům oděvy, obuv, pokrývky hlavy přihlašovaným ve třídě 25 mezinárodního třídění. Tyto výrobky jsou určeny široké spotřebitelské veřejnosti, ale také spotřebitelům i podnikatelům z oblasti módního průmyslu.
36. Co se týče žalobcem uváděné praxe EUIPO a rozhodnutí odvolacího senátu, které měl žalovaný akcentovat (rozhodnutí ze dne 23. 5. 2025R 2001/2024-4), žalovaný podotkl, že rozhodnutí EUIPO pro něj nejsou závazná a ani je nikterak nehodnotí, neboť rozhodnutí odvolacího senátu není konečné a může být napadeno. Pro žalovaného jsou rozhodující rozhodnutí SDEU.
37. K námitce, kterou je mu vytýkáno porušení § 26a ZOZ v souvislosti s prokazováním užívání ochranné známky v námitkovém řízení, žalovaný uvedl, že otázkou užívání namítaných ochranných známek v napadeném rozhodnutí se velmi podrobně zabýval na straně 19 až 26. Namítající předložil k prokázání užívání namítaných ochranných známek pro výrobky a služby, pro něž jsou zapsány, a na nichž byly námitky založeny, celkem 15 dokladů, které orgán prvního stupně řízení i předseda Úřadu řádně zhodnotili. Oba dospěli k závěru, že namítající předloženými doklady prokázal řádné užívání namítaných ochranných známek ve vztahu k výrobkům *košile, pletené zboží, zejména svetry, polokošile, trička* zařazeným ve třídě 25 mezinárodního třídění, tedy těch výrobků, pro které jsou namítané ochranné známky zapsány. S argumentací žalobce rozsudkem SDEU T-58/23 Supermac's v. EUIPO (BIG MAC), kterou žalobce uplatnil již v rozkladu, se žalovaný vypořádal na straně 25 napadeného rozhodnutí.
38. Soud pro úplnost konstatuje, že společnost Olymp Bezner KG neuplatnila práva osoby zúčastněné na řízení.
39. Při ústním jednání před soudem konaném dne 19. 3. 2026 žalobce odkázal na žalobu a zrekapituloval v ní obsaženou argumentaci. Zdůraznil, že je malým sportovním klubem, který neprovozuje komerční činnost, ale poskytujeázemí pro mládež a mladší žáky v oblasti sportovní střelby. Relevantní veřejnost u žalobce a namítajícího se tedy výrazně liší. Konstatoval rovněž, že veškeré výrobky nesoucí napadené označení budou produkovány v množství několika desítek kusů, naproti tomu namítající produkuje své

výrobky v rádech tisíců. Žalovaný při jednání odkázal na vyjádření k žalobě a zopakoval, že slovní prvek Olymp je v případě oděvů prvkem fantazijním, který má plnou rozlišovací způsobilost. Pro danou věc není podstatná aktuální realita trhu, ale vymezení výrobků a služeb v přihlášce napadeného označení. K takto vymezeným výrobkům byla stanovena relevantní spotřebitelská veřejnost.

40. Soud při jednání provedl důkaz stanovami žalobce, z nichž zjistil předmět a cíl činnosti a dále účel žalobce jakožto spolku. Ze stanov žalobce plyne, že předmětem jeho činnosti je veřejně prospěšná činnost spočívající především v organizování zájmové činnosti v oblasti sportovní střelby, organizování jejího výcviku, práce s dětmi a mládeží atd. Účelem žalobce je v první řadě organizovat a provozovat sportovně střeleckou činnost a řídit sportovně střelecké soutěže. Nutno dodat, že tato zjištění, o kterých navíc není mezi účastníky sporu, neměla ve výsledku žádný vliv na posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí.
41. Soud při jednání zamítl veškeré další důkazní návrhy uplatněné žalobcem (1. screenshot aktuálních webových stránek namítajícího – navržen k prokázání odlišnosti relevantních trhů; 2. výpis z databáze Úřadu zachycující další ochranné známky se slovním prvkem Olymp – navržen k prokázání nedistinktivnosti tohoto slovního prvku; 3. screenshot instagramového profilu žalobce – navržen k prokázání faktické spotřebitelské veřejnosti žalobce; 4. prohlášení předsedy žalobce obsažené v listině nadepsané slovy „Soupis předmětů s logem klubu, účel použití, distribuce – navrženo k prokázání druhu předmětů s napadeným označením, jejich množství a způsobu distribuce; 5. faktury – navrženy k prokázání množství zakoupených předmětů nesoucích napadené označení; 6. čtrnáct kusů fotografií – navrženy k prokázání toho, ve spojení s jakými předměty je ve skutečnosti napadené označení užíváno). Tyto důkazní návrhy se buď vztahují ke skutečnostem, které nejsou pro posouzení důvodnosti žaloby významné (důkazy označené výše čísly 3, 4, 5 a 6), nebo relevantní skutečnost nejsou způsobilé prokázat (důkazy označené výše čísly 1 a 2), a jejich provedení by tudíž bylo nadbytečné.
42. Při rozhodování o žalobě soud vycházel zejména z následující právní úpravy:
43. Podle § 7 odst. 1 písm. b) ZOZ přihlašované označení se nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu vlastníkem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou.
44. Podle § 26 odst. 4 ZOZ zjistí-li Úřad, že přihlašované označení zasahuje do zákonem chráněných starších práv namítajícího uvedených v § 7 téhož zákona, přihlášku zamítne. Existuje-li důvod zamítnutí přihlášky pouze ve vztahu k některým z výrobků nebo služeb, Úřad přihlášku zamítne pouze pro tyto výrobky nebo služby.
45. Podle § 26a odst. 1 ZOZ pokud ke dni podání přihlášky nebo dni vzniku práva přednosti přihlášky je starší ochranná známka zapsána nejméně po dobu 5 let, namítající na žádost přihlašovatele předloží důkaz o tom, že během doby 5 let předcházejících dni podání přihlášky nebo dni vzniku práva přednosti přihlášky byla starší ochranná známka řádně užívána v souladu s § 13 pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána a na nichž jsou založeny námitky, nebo důkaz o existenci řádných důvodů pro její neužívání.

46. Podle § 26a odst. 8 ZOZ byla-li starší ochranná známka řádně užívána jen pro některé z výrobků nebo služeb, pro které byla zapsána, považuje se pro účely projednání námitek za zapsanou pouze pro tyto výrobky nebo služby.
47. Po posouzení věci dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
48. Soud předesílá, že se v plném rozsahu ztotožnil se všemi klíčovými závěry žalovaného, na nichž je napadené rozhodnutí zbudováno. Sdílí tedy názor žalovaného, že napadené označení je vzhledem ke shodnému dominantnímu slovnímu prvku „OLYMP“ podobné namítaným ochranným známkám, přičemž výrobky ve třídě 25 mezinárodního třídění, na něž se napadené označení vztahuje, se podobají, resp. v případě třetí namítané ochranné známky shodují s výrobky chráněnými namítanými ochrannými známkami, což má za následek pravděpodobnost záměny těchto označení na straně veřejnosti. Tato skutečnost je důvodem relativní zápisné nezpůsobilosti napadeného označení podle § 7 odst. 1 písm. b) ZOZ, pro který žalovaný v námitkovém řízení v souladu s § 26 odst. 4 ZOZ přihlášku napadeného označení pro výrobky zařazené do třídy 25 mezinárodního třídění zamítl.
49. Závěry, k nimž žalovaný v napadeném rozhodnutí dospěl, soud považuje za přiléhavé a takřka vyčerpávající, a proto nemůže být překvapivé, že v rámci vypořádání žalobních námitek v řadě případů zopakuje nosné důvody napadeného rozhodnutí, které převzal jako závěry vlastní. Takový postup ve své judikatuře aproboval i Nejvyšší správní soud, který v rozsudku ze dne 8. 7. 2011 č. j. 2 As 72/2011 – 181 vyslovil, že „*krajský (resp. městský) soud nemusí vždy vymýšlet zcela nové právní argumenty, odlišné od argumentů správních orgánů, jelikož by to bylo v konečném důsledku často i kontraproduktivní. Požadavku přezkoumatelnosti jeho rozhodnutí proto postačuje, pokud při posuzování jednotlivých žalobních bodů výslovně a zcela konkrétně označí, které názory správního orgánu považuje za správné, a naopak s kterými polemizuje, resp. které vyvrací. Z hlediska hospodárnosti řízení proto není nutno trvat na tom, aby krajský soud vždy opakoval, resp. argumentačně rozkošatil, právní názory vyjádřené již v přezkoumávaných správních rozhodnutích.*“ Jinými slovy totéž dovodil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 12.11.2014 č.j. 6 As 54/2013 – 128, v němž konstatoval, že „*nelze vyloučit, že se závěry přezkoumávaného správního rozhodnutí budou přezkoumávajícímu správnímu soudu jevit natolik přiléhavé, že nenalezne dostatečné množství jiných slov, jimiž by na straně jedné vyjádřil prakticky totéž a jimiž by na straně druhé přesvědčivě a pro stěžovatele uspokojivě demonstroval, že uvažuje zcela samostatně. Jinak řečeno, smyslem soudního přezkumu není nalezení alternativního a za každou cenu originálního způsobu vyjádření týchž závěrů, k nimž již správně dospěl správní orgán.*“ Na stejném stanovisku setrval Nejvyšší správní soud i v rozsudku ze dne 30.3.2020 č.j. 1 Azs 513/2019-34, v němž uvedl, že „*vada nepřezkoumatelnosti není založena ani tehdy, když by krajský soud pouze odkázal na část odůvodnění rozhodnutí správního orgánu, s nímž se ztotožnil. To ostatně odpovídá i zásadě procesní ekonomie. Není důvodu, aby bylo v rozhodnutí soudu řečeno stejnými slovy v podstatě to samé; v takovém případě je vhodnější, aby si soud závěry správního orgánu osvojil se souhlasnou poznámkou (srov. usnesení ze dne 19. 5. 2015, č. j. 5 Azs 220/2015 – 35, rozsudek ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 119/2005 – 118, nebo ze dne 8. 11. 2016, č. j. 5 Azs 115/2016 – 34).*“
50. Z ustálené judikatury SDEU a Nejvyššího správního soudu plyne, že posuzování pravděpodobnosti záměny porovnávaných označení podle § 7 odst. 1 písm. b) ZOZ se řídí následujícími principy:

51. Pravděpodobnost záměny je nutno zkoumat vždy ve vztahu k vjemu průměrného spotřebitele, a to z hlediska vizuálního, fonetického a sémantického. Při hodnocení schopnosti individualizovat zboží z určitého obchodního zdroje je nutno mít na zřeteli, že spotřebitel zpravidla nemá možnost vzájemně porovnat více označení či výrobků, že porovnává s obrazem v paměti či dřívějším sluchovým vjemem, že má průměrnou paměť a průměrný smysl pro detail (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2008, č. j. 4 As 31/2008–153 nebo rozsudek SDEU ze dne 11.11.1997 ve věci C-251/95, SABEL, bod 23).
52. Nebezpečí záměny musí být posuzováno z globálního pohledu. Vizuální, fonetická nebo sémantická podobnost kolidujících označení tedy musí být založena na posouzení celkového dojmu, kterým tato označení působí, s přihlédnutím zejména k jejich rozlišovacím a dominantním prvkům. Průměrný spotřebitel totiž obvykle vnímá ochrannou známku jako celek a nezkoumá její jednotlivé detaily (srov. rozsudek SDEU ze dne 11. 11. 1997 ve věci C-251/95, SABEL, ze dne 22. 6. 1999 ve věci C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer či ze dne 28. 4. 2004 ve věci C-3/03, Matratzen Concord v. OHIM).
53. Přestože průměrný spotřebitel vnímá obvykle ochrannou známku jako celek a nezabývá se jejími jednotlivými detaily, nemění to nic na tom, že si při vnímání slovního označení rozloží toto označení na slovní prvky, které mu naznačují konkrétní význam nebo které se podobají slovům, která zná [srov. rozsudek Tribunálu ze dne 6. 10. 2004 ve věci T-356/02 - Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG v. Office for Harmonisation in the Internal Market (VITAKRAFT), bod 51, nebo rozsudek Tribunálu ze dne 13. 2. 2007 ve věci T-256/04 - Mundipharma AG v. European Union Intellectual Property Office (RESPICUR), bod 57].
54. Slovní prvky mají, pokud jde o celkový dojem, jímž to které označení působí, v zásadě větší důležitost než prvky obrazové, protože průměrný spotřebitel si je snáze zapamatuje a snadněji odkáže na daný výrobek či službu uvedením slova (slovního prvku) než popisem obrazového prvku označení (viz rozsudek Tribunálu T-104/01 ve věci Fifties, bod 47).
55. Průměrný spotřebitel nebude za rozlišovací a převládající prvek celkového dojmu vyvolaného ochrannou známkou považovat její popisný prvek, ale její prvek fantazijní [srov. rozsudek Tribunálu ze dne 15. 2. 2005 ve věci T-169/02, Cervecería Modelo, SA de CV v. European Union Intellectual Property Office (NEGRA MODELO), bod 34 a tam citovaná prejudikatura, nebo také rozsudek Tribunálu ze dne 7. 9. 2006 ve věci T-133/05, Gérard Meric v. Office for Harmonisation in the Internal Market (PAM-PIM'S BABY-PROP), body 51-52].
56. Ochranné známky musí být srovnávány v podobě, v jaké jsou přihlášeny a v jaké požívají ochrany. To znamená, že registrované ochranné známky jsou srovnávány v podobě, jak byly zaregistrovány, přičemž je irelevantní podoba skutečného či možného užití chráněného označení (viz rozsudek Tribunálu ze dne 15. 4. 2010 ve věci T-488/07, Cabel Hall Citrus v. OHIM).
57. Vyšší míra podobnosti ochranných známek může kompenzovat nižší míru podobnosti výrobků či služeb a naopak (tzv. kompenzační princip plynoucí z rozhodnutí SDEU ze dne 29. 9. 1998 ve věci C-39/97, Canon, viz též rozhodnutí Tribunálu ze dne 14. 12. 2006 ve spojených věcech T-81/03, T-82/03, T-103/03, Mast-Jägermeister či rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2008, č. j. 9 As 59/2007– 41 a ze dne 13. 2. 2014, č. j. 6 As 32/2013 – 46).

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

58. Pro zamítnutí zápisu ochranné známky stačí, aby nebezpečí záměny existovalo pouze pro část relevantní veřejnosti [viz rozsudky Tribunálu ze dne 25. 9. 2015 ve věci T-684/13, BLUECO a ze dne 18. 9. 2012 ve věci T-460/11, Scandic Distilleries v. OHIM – Bürgerbräu, Röhm & Söhne (BÜRGER)].
59. Žalovaný dle náhledu soudu při rozhodování ve věci samé výše nastíněné principy dovozené judikaturou SDEU a Nejvyššího správního soudu plně respektoval. Z obsáhlého a velmi podrobného odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že vizuální, fonetickou a sémantickou podobnost porovnávaných označení posoudil z hlediska celkového dojmu, kterým tato označení působí. Nepominul přitom žádnou část napadeného označení a v rámci posouzení celkového dojmu, kterým toto označení působí, vzal v potaz nejen jeho dominantní slovní prvek „OLYMP“, ale zohlednil též přítomnost dalších dvou slovních prvků ve znění „SSK“ a „OSTRAVA“. Nikterak nepochybil, jestliže dovedl, že určující pro celkový dojem u napadeného označení je jeho dominantní slovní prvek „OLYMP“, který se (opět jako dominantní prvek) vyskytuje i ve všech namítaných ochranných známkách. Úvahy, které žalovaného k jeho závěrům vedly, jsou v souladu se zásadami logického uvažování a v napadeném rozhodnutí jsou podrobně a srozumitelně popsány. Žádnou vnitřní rozpornost těchto úvah a na ně navazujících závěrů soud neshledal. Napadené rozhodnutí je zcela srozumitelné a netrpí nedostatkem důvodů, je tedy přezkoumatelné. Soud k tomu dodává, že zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro nesrozumitelnost či pro nedostatek důvodů skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76). Nepřezkoumatelným však není rozhodnutí, v jehož odůvodnění orgán veřejné moci prezentuje od názoru účastníka řízení odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní, a toto zdůvodnění poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08).
60. Není pravda, že napadené rozhodnutí nerespektovalo zásadu posuzování celkového dojmu porovnávaných označení a nezohlednilo rozlišovací způsobilost jednotlivých prvků napadeného označení ve znění „SSK OLYMP OSTRAVA“. Správní orgány obou stupňů se náležitě zabývaly posouzením všech prvků napadeného označení a správně dovedly, že prvek „SSK“ představující zkratku slovního spojení „sportovně střelecký klub“ není prvkem dominantním, protože průměrný spotřebitel jeho významu neporozumí, neboť povědomí o této zkratce není u spotřebitelské veřejnosti všeobecně rozšířeno; jejímu významu porozumí jen spotřebitelé zájemající se o sportovní střelbu. I v případě, kdy spotřebitel tomuto prvku porozumí, ať již proto, že se zajímá o sportovní střelbu, nebo proto, že se tento prvek podobá běžně užívané zkratce „SK“ (sportovní klub), nelze mu přisoudit dostatečnou rozlišovací způsobilost. Pokud jde o slovní prvek „OSTRAVA“, jedná se zcela nepochybně o místopisný prvek, jenž není nadán dostatečnou rozlišovací způsobilostí k tomu, aby skrze něj spotřebitel dokázal identifikovat konkrétní zboží. Výskyt takového prvku rozhodně nedodává napadenému označení rozlišovací způsobilost, ani je není schopen po významové stránce odlišit od namítaných ochranných známek.
61. Soud tedy nesouhlasí s námitkou žalobce, že prvky „SSK“ a „OSTRAVA“ jsou v napadeném označení „spoludominantními“ prvky, které zásadně modelují to, jak je celé označení průměrným spotřebitelem vnímáno. Jak oprávněně dovedl žalovaný, jediným prvkem, jenž v zásadní míře určuje rozlišovací způsobilost napadeného označení a je tak jeho dominantním prvkem, je prvek „OLYMP“.

62. Slovní prvek „OLYMP“ ve vztahu k oděvům (či jiným výrobkům zařazeným do třídy 25 mezinárodního třídění) rozhodně není obecným prvkem se sníženou inherentní rozlišovací způsobilostí, jak tvrdí žalobce. Rozlišovací způsobilost je třeba posuzovat ve vztahu k nárokováným výrobkům či službám, neboť distinktivní není jakékoliv označení samo o sobě, ale vždy jen ve vazbě na konkrétní výrobky a služby, pro něž má být toto označení chráněné (k tomu viz např. rozhodnutí SDEU ze dne 8. 4. 2003 ve věcech C-53/01 až C-55/01, Linde). Vysoká rozlišovací způsobilost je obecně dána v případě fantazijních ochranných známek. Výrazná míra distinktivity je přiznávána i ochranným známkám sestávajícím z obecných běžně užívaných nedistinktivních slov, pokud tato obecná slova nijak nesouvisí se seznamem výrobků a služeb. V případě slovního prvku „OLYMP“ se s ohledem na jemu přiřítelný význam (řecká hora, olympijské hry) ve vztahu k oděvům či jiným výrobkům zařazeným do třídy 25 mezinárodního třídění jedná o fantazijní prvek s dostatečnou mírou rozlišovací způsobilosti. Nic z toho pro ostatní prvky napadeného označení „SSK“ a „OSTRAVA“ neplatí.
63. Žalobce při ústním jednání před soudem dovozoval nedostatečnou rozlišovací způsobilost slovního prvku „OLYMP“ z výskytu tohoto slovního prvku v jiných ochranných známkách třetích osob, jež jsou v rejstříku rovněž zapsány pro výrobky spadající do třídy 25 mezinárodního třídění. Existence takových ochranných známek třetích osob jednak nedostatečnou rozlišovací způsobilost slovního prvku „OLYMP“ ve vztahu k oděvům či jiným výrobkům zařazeným do třídy 25 mezinárodního třídění neprokazuje, a navíc se jedná o skutečnost, která je pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí irelevantní. Napadené rozhodnutí vzešlo z námitkového řízení, v němž se žalovaný na podkladě námitek podaných podle § 7 odst. 1 písm. b) ZOZ zabýval výlučně střetem napadeného označení přihlašovaného žalobcem a starších namítaných ochranných známek ve vlastnictví namítajícího. Ve smyslu § 26 odst. 4 ZOZ posuzoval „pouze“ to, zda přihlašované označení zasahuje do zákonem chráněných starších práv namítajícího. Ochranné známky ve vlastnictví jiných osob, které rovněž obsahují slovní prvek „OLYMP“, tedy žalovaný nemohl při rozhodování ve věci samé jakkoliv zohlednit.
64. Žalobce ve své argumentaci neustále vychází z teze, že průměrným spotřebitelem, jemuž je napadené označení určeno, je spotřebitel v segmentu sportovních aktivit. Za relevantní veřejnost proto považuje (pouze) informované spotřebitele, kteří se aktivně pohybují v oblasti sportovní střelby, jako jsou členové střeleckých klubů, sportovci, trenéři, příznivci tohoto sportu apod., tedy cílenou, úzce vymezenou skupinu osob, a to zejména těch, které mají přímou zkušenost s činností střeleckých klubů. Tato teze je ale naprosto mylná. Žalovaný v projednávané věci průměrného spotřebitele správně určil ve vztahu k výrobkům třídy 25 mezinárodního třídění, pro které bylo napadené označení přihlášeno, tj. k *oděvům, obuvi a pokrývkám hlavy*. Oprávněně dovodil, že tyto obecné kategorie výrobků jsou určeny široké spotřebitelské veřejnosti s průměrnou obezřetností (nikoliv tedy pouze osobám se zájmem o sportovní střelbu), jakož i veřejnosti odborné (podnikatelům v oblasti módního průmyslu), u níž lze očekávat vyšší stupeň pozornosti. Soud k tomu dodává, že pro posouzení věci samé je zcela nerozhodné, zda žalobce zamýšlel tyto kategorie výrobků nesoucí napadené označení distribuovat toliko členům konkrétního sportovního střeleckého klubu či spotřebitelům zabývajícím se sportovní střelbou. Pokud by bylo napadené označení pro výše zmíněné výrobky třídy 25 mezinárodního třídění zapsáno do rejstříku ochranných známek, byl by žalobce oprávněn uvádět je s tímto označením na trh a distribuovat komukoliv. Právě to se mu žalovaný pokusil, bohužel marně, vysvětlit, když v napadeném rozhodnutí konstatoval, že při stanovení okruhu průměrného spotřebitele je nutno vycházet

ze znění výrobků a služeb, jak jsou uvedeny v seznamech výrobků a služeb u napadeného označení, a že pro posouzení pravděpodobnosti záměny není relevantní užívání napadeného označení na výrobcích či službách, které jsou přihlašovatelem či namítajícím reálně na trhu prodávány nebo poskytovány.

65. Žalovaný v této souvislosti v napadeném rozhodnutí přiléhavě odkázal na rozsudek ze dne 23. 8. 2012 č. j. 7 As 89/2012 – 48, v němž Nejvyšší správní soud dovodil, že „(p)okud by byl rozhodující aktuální stav produkce vlastníka starší ochranné známky a přihlašovatele nového označení, vznikalo by nebezpečí záměny výrobků a služeb obou subjektů v budoucnu. Tím by byla do značné míry snížena ochrana spotřebitele před zaměnitelností výrobků a služeb různých subjektů (což je jedním z účelů zákona o ochranných známkách) a oslabena rozlišovací funkce ochranné známky. Zákon zjevně chrání spotřebitele i před potenciálním nebezpečím záměny výrobků a služeb různých subjektů. Brání tedy tomu, aby byly dvě podobné ochranné známky zapsány pro dvě podobné kategorie výrobků a služeb, i kdyby výrobky a služby z aktuálního portfolia obou vlastníků ochranných známek byla v určitém čase jasně odlišitelná. Pokud by totiž takové ochranné známky byly skutečně zapsány s tím, že v současnosti nebezpečí záměny nehrozí, mohlo by nebezpečí záměny vzniknout v budoucnu, pokud by jeden nebo oba subjekty rozšířily produkci i na další výrobky či služby, které by stále spadaly do zapsaných kategorií. Takovou situaci nelze při respektování účelu zákona o ochranných známkách připustit.“
66. Skutečnost, že aktuální produkci namítajícího lze (slovy žalobce) označit za formální, vysoce elegantní pánskou módu určenou jiné cílové skupině, je s ohledem na právě uvedené irelevantní. Namítající je zkrátka oprávněn uvádět na trh výrobky třídy 25 mezinárodního třídění, pro které jsou namítané ochranné známky zapsány, bez ohledu na jejich cenu, kvalitu zpracování apod. Pokud by se k tomu odhodlal, může produkovat i výrobky určené pro střeleckou komunitu. Na druhou stranu žalobce *by hypoteticky mohl*, bylo-li by napadené označení pro výrobky třídy 25 mezinárodního třídění zapsáno do rejstříku ochranných známek, uvádět na trh výrobky nesoucí toto označení v jakémkoliv množství, kvalitě a cenové úrovni a nabízet je v podstatě komukoliv, nikoliv pouze členům a příznivcům SSK Olymp Ostrava či jiným zájemcům o sportovní střelbu. Je zcela nerozhodné, že aktuálně tak nečiní a výrobky nesoucí napadené označení produkuje pouze v malém množství, zřejmě výlučně pro potřeby své členské základny. Jak plyne z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu citovaného v předchozím odstavci, zákon zde poskytuje ochranu právům namítajícího plynoucím ze starších ochranných známek před potenciálním nebezpečím záměny výrobků, které by mohlo nastat v budoucnu, pokud by žalobce svou produkci rozšířil.
67. S přihlédnutím k výše uvedenému nelze vejít na argumentaci žalobce o odlišném faktickém zaměření jeho činnosti na straně jedné a podnikatelské činnosti namítajícího na straně druhé a z toho údajně vyplývajících rozdílných skupinách relevantní spotřebitelské veřejnosti. Z téhož důvodu je mylné také žalobcovo přesvědčení o odlišných distribučních kanálech, cílových skupinách a účelu užití výrobků, na něž se porovnávána označení vztahují. Soudu naopak nezbylo než přisvědčit závěru správních orgánů obou stupňů, že porovnávané výrobky třídy 25 mezinárodního třídění jsou určeny shodné skupině spotřebitelské veřejnosti.
68. Ta (větší) část relevantní spotřebitelské veřejnosti, které sportovní střelba nic neříká, žalobce nezná a nedokáže identifikovat ani význam slovního prvku „SSK“, takže si napadené označení se žalobcem vůbec nespojí. Pro tuto část spotřebitelské veřejnosti bude nejvýznamnějším prvkem napadeného označení, který formuje celkový dojem, jímž toto označení působí, jednoznačně slovní prvek „OLYMP“. Jak již soud konstatoval shora

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

v rámci rekapitulace relevantní judikatury, pro zamítnutí zápisu ochranné známky stačí, aby nebezpečí záměny existovalo pouze pro část relevantní veřejnosti.

69. Co se týče vizuálního hlediska, žalovaný v napadeném rozhodnutí připustil, že napadené označení se od namítaných ochranných známek liší přítomností dalších dvou slovních prvků „SSK“ a „OSTRAVA“, přičemž třetí ochrannou známku od napadeného označení odlišuje též obrazový prvek v provedení „No. 6 six“. Ani tyto odlišnosti však nemění nic na podobnosti porovnávaných označení, kterou vyvolává jejich totožný dominantní prvek „OLYMP“, na který spotřebitel zaměří svou pozornost. Předseda Úřadu v této souvislosti v napadeném rozhodnutí přílehlavě konstatoval, že vizuální vjem z určitého označení je do značné míry ovlivněn jeho sémantickým obsahem, neboť spotřebitel si snáze zapamatuje (a následně vybaví) ty slovní prvky, jimž dokáže přisoudit konkrétní význam. V posuzované věci tak průměrný spotřebitel i přes přítomnost dalších prvků v napadeném označení zaměří svou pozornost na dominantní prvek tohoto označení ve znění „OLYMP“ a stejně tak tomu bude i u třetí namítané ochranné známky (a pochopitelně rovněž u první a druhé namítané ochranné známky, které žádný jiný prvek neobsahují). Tyto úvahy plně odůvodňují závěr žalovaného, že napadené označení je s ohledem na shodu v dominantním prvku „OLYMP“ z vizuálního hlediska podobné v běžné míře s první a druhou namítanou ochrannou známkou a v nižší míře i s třetí namítanou ochrannou známkou.
70. Shoda v dominantním slovním prvku „OLYMP“, který zřetelně zazní při zvukové reprodukci napadeného označení i všech namítaných ochranných známek, má za následek rovněž podobnost porovnávaných označení z fonetického hlediska. Jedná se ovšem o podobnost v nižší míře, neboť na celkový fonetický dojem vyvolávaný napadeným označením mají vliv i jeho zbývající dva slovní prvky, jejichž výskyt (a výslovnost) napadené označení odlišuje od namítaných ochranných známek. Soud se sice neztotožňuje s názorem předsedy Úřadu, že lze důvodně předpokládat, že spotřebitel (při fonetické reprodukci) nemusí zkratku „SSK“ ani vyslovit a že i slovní prvek „OSTRAVA“ bude při poslechu upozaděn, neboť k takto redukováné výslovnosti napadeného označení není důvod, to však nic nemění na opodstatněnosti závěru žalovaného o nižší míře podobnosti porovnávaných označení z fonetického hlediska založené shodným zněním jejich dominantního prvku „OLYMP“, který se následně promítl také do hodnocení podobnosti celkového dojmu, kterým tato označení působí. Tento závěr žalobce žádnou relevantní námitkou nezpochybnil.
71. Žalovaný v napadeném rozhodnutí nezpochybňuje objektivní skutečnost, že prvek „OLYMP“ v napadeném označení není osamocen, nýbrž je uvozen zkratkou „SSK“ a uzavřen výrazem „OSTRAVA“. Jeho závěr o dominanci tohoto prvku v porovnávaných označeních nevychází z obecné úvahy, že shodný prvek má pro spotřebitele určující význam, ale z rozboru jednotlivých prvků porovnávaných označení z hlediska jejich významu, podoby a především toho, jakým způsobem ovlivňují celkový dojem, jímž to které označení působí. Úvaha, že shodný dominantní prvek porovnávaných označení má pro spotřebitele určující význam, je naprosto logická a soud nespatřuje nic závadného na tom, že žalovaný s její pomocí odůvodnil závěr o zaměnitelné podobnosti porovnávaných označení, která je dána právě výskytem shodného dominantního prvku „OLYMP“ v těchto označeních.
72. Za neopodstatněné soud považuje rovněž žalobní námitky směřující proti tomu, v jakém rozsahu namítající prokázal řádné užívání první a druhé namítané ochranné známky. Nutno zdůraznit, že žalobce žádnou konkrétní námitkou nezpochybnil způsob, jakým žalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

hodnotil jednotlivé listinné důkazy, které mu byly za tímto účelem předloženy namítajícím, ani na toto hodnocení navazující závěr žalovaného, že namítající v rozhodném období první i druhou namítanou ochrannou známku užíval v České republice řádně ve spojení s výrobky *košile, pletené zboží, zejména svetry, polokošile, trička* ze třídy 25 mezinárodního třídění. V souladu s § 26a odst. 8 ZOZ žalovaný na první a druhou namítanou ochrannou známku nahlížel, jako by byly zapsány pouze pro tyto výrobky a v tomto rozsahu také provedl porovnání kolizních výrobků (viz str. 30 – 33 napadeného rozhodnutí). Soud se plně ztotožňuje se závěrem, k němuž žalovaný v tomto směru dospěl, tj. že namítané výrobky chráněné první a druhou namítanou ochrannou známkou, tj. *košile, pletené zboží, zejména svetry, polokošile, trička* spadají pod nadřazený pojem oděvy a z tohoto důvodu se jedná o výrobky shodné. Zbývající výrobky, pro něž bylo napadené označení přihlášeno (obuv, pokrývky hlavy), jsou s těmito namítanými výrobky podobné, neboť slouží k obdobnému účelu (zakrývání částí těla proti povětrnostním vlivům), prodávají se často společně na shodných místech a mají podobnou povahu. Nutno zdůraznit, že ani tyto závěry žalobce žádnou relevantní námitkou nezpochybnil.

73. Za relevantní námitku nelze v žádném případě považovat žalobcův odkaz na rozsudek SDEU ze dne 5. 6. 2024 ve věci T-58/23 Supermac's v. EUIPO (BIG MAC). K nepřiléhavosti zmíněného rozsudku na nyní projednávanou věc se předseda Úřadu dostatečně vyjádřil v napadeném rozhodnutí, když uvedl, že není zřejmé, čím může být případ řešený tímto rozsudkem relevantní, protože se v něm jednalo o odlišná označení a dotčené výrobky. Soud k tomu dodává, že v nyní projednávané věci vůbec nešlo o zápis namítaných ochranných známek pro širší kategorii výrobků, resp. o neprokázání jejich řádného užívání ve vztahu k této širší kategorii výrobků. Jak je patrné z rekapitulace provedené soudem shora, žalovaný v napadeném rozhodnutí na základě provedení dokazování dospěl k závěru o řádném užívání první a druhé namítané ochranné známky namítajícím v rozhodném období ve vztahu ke zcela konkrétním výrobkům *košile, pletené zboží, zejména svetry, polokošile, trička* třídy 25 mezinárodního třídění.
74. Soud na tomto místě připomíná, že k zamítnutí přihlášky napadeného označení došlo též na základě námitek opírajících se o existenci třetí namítané ochranné známky, u které nebyl namítající povinen prokazovat řádné užívání výrobků chráněných touto známkou ve smyslu § 26a odst. 1 ZOZ. Výše uvedený seznam výrobků chráněných touto známkou přitom zahrnuje (mj.) oděvy, obuv i pokrývky hlavy, tedy veškeré výrobky třídy 25 mezinárodního třídění, pro které bylo přihlášeno napadené označení a které jsou v posuzované věci předmětem sporu.
75. Lze shrnout, že žalovaný při rozhodování v daných věcech postupoval v souladu s judikатурním požadavkem na posouzení porovnávaných označení z hlediska celkového dojmu. Skutečnost, že přitom akcentoval rozhodující vliv dominantního slovního prvku těchto označení ve znění „OLYMP“, není s tímto požadavkem v rozporu, protože tento prvek je pro utváření celkového vyznění, jímž porovnávaná označení působí, určující. Shoda v tomto prvku ve výsledku zakládá zaměnitelnou podobnost porovnávaných označení, kterou přítomnost dalších prvků v napadeném označení (či třetí namítané ochranné známce) není s to eliminovat. Řečeno slovy užitými v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008 č. j. 4 As 90/2006 – 123, slovní prvek „OLYMP“ je právě tou rozhodující složkou, která je při celkovém posuzování výrazem charakteristických vlastností srovnávaných označení.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

76. Jak konstatoval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 11. 10. 2016, č. j. 2 As 96/2015 - 59, shodují-li se dvě označení v distinktivním prvku a odlišují-li se pouze prvky nedistinktivními, je nutno je pokládat za zaměnitelná.
77. Popírání závěru žalovaného o existenci pravděpodobnosti záměny porovnávaných označení je ze strany žalobce vystavěno na mylném přesvědčení, že tato označení nejsou podobná. Jak je patrné z výše uvedeného, soud přisvědčil opačnému závěru žalovaného o zaměnitelné podobnosti porovnávaných označení a rovněž jeho závěru o podobnosti, v případě třetí namítané ochranné známky dokonce shodnosti přihlašovaných/chráněných výrobků.
78. Zápisná nezpůsobilost konkrétního označení není dána jakoukoliv jeho podobností s namítanou ochrannou známkou. Z dikce § 7 odst. 1 písm. b) ZOZ plyne, že zápisnou nezpůsobilost indikuje jen podobnost závažná, tj. podobnost zaměnitelná (starší literatura a judikatura hovoří též o podobnosti či zaměnitelnosti šalebné), tedy jen taková podobnost mezi kolidujícími označeními, popřípadě mezi výrobky či službami, na něž se vztahují, jež působí pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti (zaměnitelnost) ohledně původu výrobků či služeb (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23.7.2008 č. j. 4 As 90/2006 – 123). Tohoto principu si byl nepochybně vědom i žalovaný, jenž v napadeném rozhodnutí po posouzení porovnávaných označení ze všech relevantních hledisek právem uzavřel, že vzhledem k podobnosti těchto označení a současně podobnosti či dokonce shodnosti přihlašovaných/chráněných výrobků existuje pravděpodobnost jejich záměny na straně veřejnosti.
79. Soud na tomto místě dodává, že v projednávané věci bylo na místě aplikovat i kompenzační princip popsáný v rozhodnutí SDEU ze dne 29. 9. 1998 ve věci C-39/97 Canon, a to s ohledem na naprostou shodnost (nikoliv pouze podobnost) přihlašovaných/chráněných výrobků třídy 25 mezinárodního třídění u napadeného označení a třetí namítané ochranné známky, která je způsobilá kompenzovat nižší míru podobnosti těchto označení.
80. Soud nepřisvědčil námitkám, v nichž žalobce bez jakékoliv bližší specifikace vytýká žalovanému podstatné vady řízení, nedostatečně zjištěný skutkový stav věci a porušení základních zásad činnosti správních orgánů. Žalovaný zjistil skutkový stav věci v rozsahu potřebném pro rozhodnutí, čehož důkazem jsou listiny, které jsou součástí správního spisu. Nutno podotknout, že dokazování v dané věci se upínalo především k otázce řádného užívání první a druhé namítané ochranné známky v rozhodném období 5 let předcházejících dni vzniku práva přednosti přihlášky napadeného označení, přičemž skutková zjištění, která ohledně této otázky správní orgán z listinných důkazů předložených namítajícím čerpal, žalobce ničím nezpochybnil. Zároveň nelze přehlédnout, že žalobce neoznačil žádné „opomenuté“ důkazy, jež by v případě jejich provedení mohly přispět k řádnému zjištění skutkového stavu věci. Jeho námitka, že podstatná vada řízení spočívá mimo jiné v nesprávné aplikaci správního uvážení ze strany žalovaného, je rovněž neopodstatněná. Jak dovodil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 22. 4. 2014, č. j. 8 As 37/2011-154, posouzení zaměnitelnosti ochranné známky je věcí výkladu příslušného neurčitého právního pojmu a jeho aplikace na zjištěný skutkový stav; správní uvážení se zde neuplatní. Námitka porušení základních zásad činnosti správních orgánů je zcela nekonkrétní; žalobce nespecifikoval, v čem konkrétně porušení jím vypočtených zásad spatřuje, z čeho dovozuje, že žalovaný vydáním napadeného rozhodnutí zneužil svou pravomoc, jaké bylo žalobcovo legitimní očekávání a z čeho pramenilo, či jaká konkrétní žalobcova práva nabytá v dobré víře měla být postupem žalovaného dotčena. S ohledem na naprostou obecnost této žalobní argumentace se nejedná o námitku způsobilou soudního přezkumu. Soud k ní v rozsahu

odpovídajícím její krajní obecnosti pouze stručně uvádí, že žádné porušení základních zásad činnosti správních orgánů na straně žalovaného v projednávané věci neshledal. Žalobce po podání námitek proti zápisu napadeného označení nemohl být v dobré víře a ani mu nemohlo svědčit legitimní očekávání, že napadené označení nezasahuje do zákonem chráněných starších práv namítajícího.

81. K odkazu žalobce na veškerá jeho dřívější vyjádření učiněná v průběhu správního řízení soud uvádí, že se při přezkumu zákonnosti může zabývat toliko námitkami uvedenými v žalobě. Nelze tudíž přihlížet k tomu, že žalobce činí „součástí žaloby“ též další podání, která učinil v rámci správního řízení. Podle § 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s. musí žaloba obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Tvrzené důvody nezákonnosti napadeného rozhodnutí musí být tedy v žalobě uvedeny výslovně; odkaz na jiná podání žalobce a tam uváděnou argumentaci je nepostačující. Z uvedených důvodů se soud nemohl zabývat argumenty, které žalobce uváděl v rozkladu či jiných podáních adresovaných žalovanému, ale nikoli již v žalobě podané k soudu. Považoval-li žalobce i tyto argumenty za významné pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí, měl je vtělit do žaloby. Pokud tak neučinil, nemůže k nim soud přihlížet. V tomto ohledu je judikatura správních soudů zcela ustálená; v podrobnostech lze odkázat např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010 č. j. 4 As 3/2008-78.
82. Soud tedy dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. prvním výrokem rozsudku zamítl.
83. Jelikož žalobce nebyl ve sporu úspěšný a procesně úspěšnému žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. března 2026

Mgr. Martin Kríž v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.